

likationer end en Jyde, er den Kendsgerning, at Manden er Jyde, tilstrækkelig til, at han faar Fortrinet. Dette fremgaar nemlig af den højtærede Handelsministers Interview i Gaar, og det er en farlig Praksis at komme ind paa. Thi med al Respekt for Jylland og for Jyderne — bevares vél, de skal staa fuldt ud lige med det øvrige Land — vil jeg dog mene, at dette at være Jyde ikke alene kan bringe Vægtskaalen til at dale til Fordel for vedkommende. Men det var virkelig det eneste Argument, den højtærede Minister havde. Det skal for øvrigt heller ikke fremkalde forøget Tillid til denne Regering og dens Praksis, i alt Fald ikke i alle Landsdele udenfor Jylland. Det er givet efter alt, hvad der foreligger, at den højtærede Handelsminister ikke har ladet sig lede — det vil jeg sige til hans Ære, men det er ikke til hans Ære, at han udtalte det offentligt i Gaar — af dette Motiv; det er for besynderligt, det er for umuligt, det vilde jo umuliggøre al redelig og retsindig Praksis fra Administrationens Side her i Landet. Sagen er jo ganske klar. Direktør Axelsen var bestemt til Posten; Regeringens Hovedstadsorgan havde meddelt det, og Regeringens lokale Blad i Slagelse „Sorø Amtstidende“ havde modtaget Meddelelsen; det havde Artiklen sat og Clicheen med Portrætet og var parat til at meddele de forhaabentlig glædestraalende Slagelseindbyggere, at en Søn af deres By havde faaet dette Æreshverv. Alting var i Orden; Brylluppet var bestilt, Vielsen skulde lige finde Sted, men i sidste Øjeblik betænker Brudgommen sig. Det er en Skandale i det almindelige borgerlige Liv, og den maa nødvendigvis vække Opsigt. Men en saadan Skandale har virkelig fundet Sted her; alt var klappet og klart, men saa pludselig betænker den højtærede Handelsminister sig og finder en Brud ovre i Esbjerg, en jydsk i Stedet for den sjællandske, der var den udkaarne. Det kan heller ikke ligge i Politik. Der siges, at Willemoes er Højremand og Axelsen er Venstremand; men at det skulde være det afgørende for den højtærede Handelsminister . . . ? Saa intimt er dog vel Forholdet til den anden Part af Regeringsalliancen heller ikke, at naar ellers Betingelserne er lige, foretrækker man en Højremand for en Venstremand, selv om Højremanden er Jyde og Venstremanden kun er Sjællænder. Nej, naar saa Formanden for Arbejdsgiverforeningen telefonerer til Handelsministeren og spørger: Er det rigtigt, hvad der staar i

„København“, i Regeringsorganet? og saa den højtærede Minister svarer efter Hr. Langkjærs eget Referat, at der foreligger ikke noget bestemt endnu, men det saa viste sig, at det blev ikke Direktør Axelsen, den først udpegede, men en anden Mand, kan da intet Menneske her i Landet, der er ved sin Fornufts fulde Brug, være i Tvivl om, hvorledes Sagen ligger. Den ligger selvfølgelig saaledes, at Hr. Langkjær har advaret den højtærede Handelsminister og dermed hele Regeringen mod et saadant Skridt, fordi Axelsen var en Mand, der under en stor faglig Konflikt ikke havde fulgt Parolen fra Arbejdsgiverforeningen. Det socialpolitisk særlig interessante ved denne Sag er blandt andet dette, at Regeringen først og fremmest gennem et Medlem af dens Midte, nemlig Landbrugsministeren, i de sidste Maaneder har udfoldet en meget kraftig Agitation mod det, han kalder Organisationstvangen, mod Organisationernes Tyranni, han har udfoldt en meget levende Agitation for det, han kalder personlig Frihed; han har vendt denne Agitation særlig mod Arbejdsorganisationerne, som han i sin Finanslovtale ikke var langt fra at gøre til allierede med Højfinansen her i Landet — det er rigtignok stillet i noget anden Belysning gennem de senere Maaneders Afsløringer, heldigvis; hele det Nummer er ogsaa gaaet ud af Regeringspressen, og Regeringskandidaternes Lirekasse har . . .

Formanden: Det ærede Medlems Udtalelser er ganske uden Forbindelse med det Spørgsmaal, der har været Samraad om; det maa det ærede Medlem erkende. Jeg anmoder derfor det ærede Medlem om at holde sig til Sagen.

Borgbjerg: Jeg skal selvfølgelig bøje mig for Formanden . . .

Formanden: Ikke for Formanden, men for Forretningsordenen.

Borgbjerg: Men jeg kan ikke erkende, at Formandens Fortolkning er rigtig, men det er en Ting for sig, jeg maa ogsaa have Samvittighedsfrihed paa dette Omraade.

Jeg var i alt væsentligt ved Slutningen af det, jeg vil fremføre. Jeg har spurgt den højtærede Handelsminister, om det skal være fremtidig Praksis, naar ellers Kvalifikationerne er lige, at Jyder skal